

VI. fejezet Vallás

A vallás a természetes értékrendre vezető lelkiismereti szabadság, vagy a természetellenesség eltűrésének diktátori eszköze?

<i>Miért?</i>	<i>Mit?</i>	<i>Hogyan?</i>
Az EU az emberiség ellenes véleményeket (pl. terrorizmus fordított értelmezése, a gyűlöletkeltés elkendőzése a felkeltett gyűlölettel) és a természetellenes érdekérvényesítéseket (pl. a környezetkárosítás) azonos szintre emeli a természetes, az emberiség harmóniájának kialakulását és fejlődését jelentő véleményekkel és cselekedetekkel. - EUM 10., 17. cikk	Az anyagtalan és az anyagi világ szerves egységét az értelem és az értelem összhangjában kell érvényesíteni.	Az összes szeretet alapú vallás egymás tiszteletben tartásával, a közös hit alapján békében éljen egymással. A keresztény vallásszakadás ezer éves évfordulójáig (2054-ig) következzenek be az egyházegyesülések.

1. szakasz

Az EU vallási politikája

A Lisszaboni Szerződés tervezetének a legtöbb ország és II. János Pál Pápa Öszentsége által is kifogásolt hiányossága az, hogy még csak említést tesz arról, hogy **Európa társadalmi és kulturális fejlődése az elmúlt ezer évben a kereszténységnek köszönhető.**

Vallás „közös érdek” körébe vonása azt jelenti, hogy ténylegesen **el akarják bagatellizálni az anyagtalan erő hatását az emberi életre.** Ez az üzenete annak, hogy az „Unió tiszteletben tartja és nem sérti” a vallások gyakorlását. (EUM 17 cikk)

Az emberi harmóniának ez az alapnékülisége az **oktatási és nevelési jog** gyakorlásának (amelynek feltételeit az EU által mesterségesen hiányossá tett nemzeti költségvetésre hárítja) – vagyis a harmónia szellemi elemének – **transzcendentális érték-közvetítő szerepét teszi lehetetlenné.**

Ezeknek a rendeleteknek a célja – a liberalizmus parttalan alkalmazásával –, hogy minden EU-polgárban kialakítsa és tartósítsa az a diszharmóniát.

A „megkülönböztetés tilalma” (EUM 10. cikk) nem tesz különbséget az ember egymástól való eltérését jelentő tulajdonságok, adottságok és a természetellenesség megnyilvánulásai között. **A gyökerekből származó** (vallási, nemzeti hovatartozás és ennek másodlagos jegyei) **jelleg állandó.** Ez adja az ember harmóniájának vázát, ez határozza meg, hogy egy ember hogyan tud részese lenni a társadalom szerves egységének. Ebben a vonatkozásban **a megkülönböztetés tilalma helyes.**

Ugyanez vonatkozik a születés helye, ideje, társadalmi környezete, valamint a kor és a nem vonatkozásában is.

Ugyanakkor a betegség, vagy természetellenes állapot (homo- vagy heteroszexuális irányultság, transzverzitás) miatti különbözőség egyenjogúsítása (a gyógyítás, a megértő egyedi feltételbiztosítás helyett) **a társadalom helytelen, emberidegen értékrendjének kialakulását és gyakorlását segíti elő.**

Ugyanennek az emberidegen értékrendnek a kialakulását és gyakorlását támogatja **a liberalizmus szabadossággal azonosuló** jellegzetessége, amely **az emberiség ellenes véleményeket** (pl. terrorizmus fordított értelmezése, a gyűlöletkeltés elkendőzése a felkeltett gyűlölettel) és **a természetellenes érdekérvényesítéseket** (pl. a környezetkárosítás) **azonos szintre emeli a természetes, az emberiség harmóniájának kialakulását és fejlődését jelentő véleményekkel és cselekedetekkel.**

Az EU és a vallás

- **XVI. Benedek** is osztja azokat az aggodalmakat, hogy az EU a liberalizáció és világiasodás felé halad a keresztény értékek ellenében.
- „A nem vállalt identitás mindig a gyengeség jele” - hangoztatta **Orbán Viktor**, utalva arra, hogy a néppárti nyilatkozat egyértelműen beszél a keresztény és zsidó kulturális gyökerekről.
- Az alkotmányos szerződés újratárgyalásakor a vallásra történő utalás a témák fontossági sorrendjének a legaljára került és nem is érvényesült.

2. szakasz

A Gondoskodó Magyarország vallási politikája

A vallásos világ, Isten hitében, egységet alkot. Minden vallás (így a magyar nemzet domináns vallása, a keresztény vallás is) önmagában egy és oszthatatlan, azzal együtt, hogy a - keresztény vallás vonatkozásában - a Tridenti és a Vatikáni zsinatokat több évszázaddal korábban kellett volna megtartani.

Meggyőződéssel valljuk, hogy vallási szempontból **a II. János Pál Őszentsége által megfogalmazott és gyakorolt, tág értelemben vett ökumenizmus a helyes (és politikus) magatartás.**

Célunk annak elősegítése, hogy **az összes vallás egymás tiszteletben tartásával, a közös hit alapján békében éljen egymással.** Célunk, az, hogy a keresztény vallásszakadás ezer éves évfordulójáig (2054-ig) következzen be az egyházegyesülés.

Alapvető fontosságúnak tartjuk, hogy az Ősi Magyar Kereszténység és a megtisztult Egyetemes Kereszténység egyesüljön a keresztény vallásszakadás millenniumáig.

Ebből adódóan **a vallások megosztását célzó minden törekvés** (szektásodás, a - ténylegesen anyagi vagy politikai okból történő - színlelt egyházalapítás) a vallástól és az alapvető emberi érdekektől idegen, így **tilos a Gondoskodó Magyarországon.**

A vallásos élet azt jelenti, hogy **a mindennapok nélkülözhetetlen részévé válnak a “Lélek gyümölcsei”** (Szent Pál galatáknak írt levele 5, 19).

Azt, hogy mennyire színlelt a háttérhatalom diktatúrájának (és így az EU-nak) a “vallásossága”, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy **a globalizáció egyik leghatékonyabb eszköze a vallások közötti különbségekből ellentétek szítása, az egyes vallások (pl. kereszténység) megosztását elérni törekvő igyekezet.** Ezzel az eszközzel el akarja leplezni azt az alapigazságot, hogy **minden embernek,** legyen az római- vagy görögkeleti katolikus, evangélikus, református, unitárius, anglikán, baptista, zsidó, mohamedán, buddhista vagy sintóista, és sorolhatnánk tovább, **ugyanaz az ellensége: a gyakorolt ateizmus, vagyis a cionizmus diktatúrájának vallása.**

A Gondoskodó Magyarország

a magyarság domináns vallásának tekinti a kereszténységet, ugyanakkor minden állampolgára számára alapvető emberi jogként megadja saját vallása gyakorlásának szabad megválasztási és gyakorlási jogát, valamint biztosítja a vallásgyakorlás feltételeit.

A Gondoskodó Magyarországon a vallási felekezetek létszámarányosan az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőiken keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) híveik érdekeit és vesznek részt az irányításban.

3. szakasz

Az EU és a Gondoskodó Magyarország vallási politikájának összefoglalása

<i>EU-tagország</i>	<i>Szent Korona Ország</i>
A vallást pl. a szexuális mássággal azonos szintű egyéni jogként védi.	A Teremtő értelem és értelem egységében megmutatkozó erejét a társadalom alapértékének tekinti.
A vallások közötti különbségekből ellentétek szítása, az egyes vallások (pl. kereszténység) megosztását elérni törekvő igyekezet.	Minden embernek ugyanaz az ellensége: a gyakorolt ateizmus, vagyis a globalizmus diktatúrájának vallása.

VII. fejezet Védelem

A védelem azt biztosítja, hogy az ember biztonságban éljen, értékei saját érdekeit szolgálják, vagy a világterrorista támadógépezet társtettesévé alázott kengyeltartója?

<i>Miért?</i>	<i>Mit?</i>	<i>Hogyan?</i>
A „közös” kül- és biztonságpolitika a kereskedelmi és monetáris ügyek integrálásával („hatáskör-átruházással” – EUM 2. cikk) együtt Magyarország (miként a többi tagország) gyakorlati megszűnését jelenti.	Magyarország alkotmányos, területi, politikai (benne védelmi) és gazdasági függetlenségének visszaállítása.	1. A személyi és nemzetbiztonsággal ellentétes (bűn)cselekmények üldözésével, felderítésével kapcsolatos szervezet az <i>Ügyészség</i>. 2. Az ezzel kapcsolatos büntetőintézkedéseket a <i>Bíróság</i> hozza. 3. A Gondoskodó Magyarország belbiztonsága: - bűnmegelőző csendőrség, - bűnüldöző rendőrség. 4. Honvédelem

Magyarország védelmi kiszolgáltatottsága

- Magyarország a 1997 óta NATO tagja. A csatlakozási népszavazást éppúgy közérdekű adatok visszatartásával végzett előkészítés előzte meg, mint az EU-csatlakozás esetében. (1949/XX. 61. §, Btk. 177/B)
- Magyarország a globalizáló diktatúra „demokrácia” nevében elkövetett terrorisztikus háborújában a terroristák* kengyeltartójává vált (Afganisztán, Irak), ezzel potenciális célpontjainvá váltunk az önvédelmi harcot folytatóknak.

* Terrorista: aki politikai és/vagy gazdasági hatalom megszerzése és megtartása céljából erőszakot alkalmaz.

1. szakasz

Az EU védelmi politikája

A Lisszaboni Szerződés tervezete EUSZ 18., EUSZ 24. cikk cikkeiben meghatározott „közös” kül- és biztonságpolitikával a tagállamok egyik legfontosabb szuverenitási jogát veszi el. Így – a kereskedelmi és monetáris ügyek integrálásával („hatáskör-átadásával”) hatásával együtt - **Magyarország (miként a többi tagország) gyakorlatilag megszűnik.**

Ez által a tagországok „közös érdekévé” lehet tenni olyan intézkedéseket, amelyek az egyes tagországok érdekeit más tagországok, illetve harmadik ország jogos érdekeivel szemben érvényesíti. A tagállamoknak ez az önmaga-ellen fordítása kihat a tagállamok és azok államalapító nemzeteinek jellegzetességeinek elvesztésére, hagyományos társadalmi és gazdasági struktúrájának feladására, vagyis a tagállamok számára **szuverenitásuk legegységesebb érvényesítési lehetőségének gyakorlását hiúsítja meg.**

Ennek részleteit fejti ki a Lisszaboni Szerződés az EUM 2., EUSZ 18., 24., EUSZ 42. EUM 42., az EUM 222., az EUM 71., EUM 196., EUSZ 26., EUSZ 31., EUSZ 36., EUSZ 45., EUM 227. cikkekben.

Azt, hogy ez a közös kül- és biztonságpolitika mit jelent, tapasztaljuk a NATO tagságunkból eredő kötelezettségünk és a velünk szemben támasztott elvárások teljesítésével: **részeseivé válunk a „megelőző csapás”-nak álcázott, nyílt terrorista hadműveleteknek.**

Azzal, hogy részt veszünk az Afganisztán és Irak elleni – mindmáig bizonyítatlan okból (WTC támadás, iraki nukleáris fegyverek) indított – agresszióban, **azoknak a népeknek tesszük természetes ellenségeivé a magyarságot, akik a történelem során soha nem viselkedtek velünk szemben ellenségesen,** nem úgy, mint azok, akikkel szövetségessé válva részt veszünk az ellenük folytatott terrorizmusban.

Azon túl, hogy a EUM 85 és EUM 88. cikkekben megfogalmazott „közös biztonságpolitika” meggátolja a tagállamok saját hagyományai és normarendszere szerinti bűnmegelőzést és bűnüldözést, lehetővé tesz olyan intézkedéseket - akár a tagország érdekeivel szemben is -, amelyek az „uniós politika alá tartozó közös érdeket sértőnek” minősítenek az adott ország érdekeit védő cselekedetet, illetve jogkövetkezmény nélkül hagynak az adott ország hagyományos normarendszere szerinti elítélendő tetteket. Ezért **a jogkövető magatartás nem erkölcsi, hanem érdekszférába kerül,** ezzel gyakorlatilag alap nélkülivé válik, ezért **megszűnik a tagországok belbiztonsága.**

2. szakasz

A Gondoskodó Magyarország védelmi politikája

A Gondoskodó Magyarország minden állampolgára számára alapvető állampolgári jogon biztosítja az élet-, személyiség- és vagyónbiztonságot.

A Gondoskodó Magyarország védelmi feladatai kétrétűek:

- belbiztonság és
 - külbiztonság.
1. A biztonság megőrzésének, az azzal ellentétes (bűn)cselekmények üldözésével, felderítésével kapcsolatos szervezet az *Ügyészség*.
 2. A biztonságot veszélyeztető cselekmények megítélését, és a hátrányos helyzettel összefüggő-, illetve büntetőintézkedéseket a *Bíróság* hozza.
 3. A Gondoskodó Magyarország belbiztonsága

Megszabadítjuk a magyar társadalmat mindazoktól a - magyar és nem magyar - személyektől, akik az emberi életet, az állampolgárok személyhez fűződő jogait, valamint az állampolgárok és szervezetek tulajdonát, és/vagy a közbiztonságot veszélyeztetik.

Ezért jogszabály változtatással a jogokat arányossá kell tenni a kötelezettségek viselésével. Olyan eljárási szabályokat és büntetőszankciókat kell alkalmazni, amelyek elrettentenek a bűncselekmények elkövetésétől. Azokat a személyeket viszont, akik bűncselekmény folyamatos elkövetésével biztosítják megélhetésüket - ezzel együtt veszélyeztetve a közbiztonságot is - és szervezett csoportokban (maffiákban) "dolgoznak", minden eszközt felhasználva el kell távolítani a magyar társadalomból (a háttérhatalom diktatúrája által kitermelt "fehérgalléros" bűnözőkkel együtt), mint első számú közellenséget.

A belbiztonság szervezetei:

- a csendőrség a bűnmegelőzés,
 - a rendőrség a bűnüldözés
- feladatait látja el.

4. Honvédelem

A Gondoskodó Magyarország alapelve az, hogy **a honvédelem a magyar nemzetet, valamint annak értékeit és érdekeit megóvó szervezet, így**

a magyar nemzet önazonosságának elsődleges védelmezője.

Az, hogy sem magyar, sem nem magyar állampolgár ne veszélyeztesse hazánkat, **csak egységes szervezetben biztosítható hatékonyan**, tehát a gazdasági védelmet ellátó **Vám- és Pénzügyőrség** határellenőrzési feladatát a honvédségnek kell végeznie. (A Vám- és Pénzügyőrség gazdasági bűncselekmények felderítésével kapcsolatos feladatait a rendőrség veszi át.)

A haza védelme nemcsak a szolgálatukat töltő katonák, hanem **minden magyar ember kötelessége.**

Ennek megfelelően a honvédséget úgy kell átalakítani, hogy a tényleges állományban lévő katonák mellett a teljes magyar felnőtt lakosság legyen felkészült arra, hogy idegen támadás esetén aktívan részt vehessen a haza megvédésében. Ezért a honvédséghez kell tartoznia a **Nemzetőrségnek**, ami **a civil embereket szervezi és képz ki a honvédelemre**.

A Mozgalom célja annak elérése, hogy **a nemzet minden tagjában tudatosodjon a haza védelmének magasztos kötelessége**, és a honvédség minden tisztje, katonája ennek megfelelően éljen és működjön közre a reá eső feladatok végrehajtásában.

Elsősorban a tisztikar tagjainál kell elérni, hogy ne csak a stratégiai-, taktikai- és fegyverismereti, valamint az ismeretek továbbadásával kapcsolatos képességük legyen kiváló, hanem higgyenek is a feladatuk fontosságában. Vagyis **a tisztnek a honvédelem bölcsének, nemcsak a tudósának kell lennie**.

Az emberi tényezők mellett nagy fontosságú, hogy olyan **eszközök** segítsék a honvédség munkáját, amelyek meggyőző és bizalmat keltő erejüknél fogva **alkalmasak a haza hatékony védelmére**.

Tekintettel arra, hogy **a nemzetközi katonai szervezetek** - minket érintően a NATO - **a háttérhatalom diktatúrájának eszközévé züllöttek**, ennek következtében **nem tudják** (és nem is akarják) **biztosítani egyetlen ország biztonságát sem**, alapvető feladata a magyar államnak, hogy olyan önálló **védelmi rendszert** hozzon létre, amely **mindenki ellen teljes védelmet biztosít hazánknak**.

A védelmi kutatások kiemelt fontosságúak a Gondoskodó Magyarország biztonsága szempontjából.

3. szakasz

Az EU és a Gondoskodó Magyarország védelmi politikájának összefoglalása

<i>EU-tagország</i>	<i>Szent Korona Ország</i>
Lehetővé tesz olyan intézkedéseket – akár a tagország érdekeivel szemben is -, amelyek az „uniós politika alá tartozó közös érdeket sértőnek” minősítenek az adott ország érdekeit védő cselekedetet, illetve jogkövetkezmény nélkül hagynak az adott ország hagyományos normarendszere szerinti elítélendő tetteket	Megszabadítjuk a magyar társadalmat mindazoktól a - magyar és nem magyar - személyektől, akik az emberi életet, az állampolgárok személyhez fűződő jogait, valamint az állampolgárok és szervezetek tulajdonát, és/vagy a közbiztonságot veszélyeztetik.
A jogkövető magatartás nem erkölcsi, hanem érdekszférába kerül, ezzel gyakorlatilag alap nélkülivé válik, ezért megszűnik a tagországok belbiztonsága.	<i>A honvédelem a magyar nemzetet, valamint annak értékeit és érdekeit megóvó szervezet, így a magyar nemzet önazonosságának elsődleges védelmezője.</i>

VIII. fejezet Gazdaságpolitika

A gazdaság embert szolgáló értékteremtés, vagy pénzt szolgáló haszonforrás? – Az értékteremtés a létrehozó érdekét szolgálja, vagy az érték teremtése elválik annak élvezőjétől?

<i>Miért?</i>	<i>Mit?</i>	<i>Hogyan?</i>
A négy liberális alapelv a globalista diktatúra teljes gazdasági elnyomását jelenti. „...a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződés szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását.” EUM 106. cikk	A Szent Korona minden birtoklás gyökere. Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.	A kínálat által manipulált kereslet (a piacgazdaság alapja) helyére az igények és lehetőségek összhangja lép, az önellátó rendszer alkalmazásával.

1. szakasz

Az EU gazdaságpolitikája

A négy liberális alapelv a Lisszaboni Szerződéstervezet gazdaságpolitikájában érvényesül elsősorban.

A tőke szabad áramlása kivásárolhatóvá tesz minden nemzeti értéket. A kínálat monopolizálásával függővé teszi a teljes lakosság igény-kielégítését. Az „EU-s feltételek” biztosítása miatt felvett hitelek az anyagi kifosztás mellett az erkölcsi és egzisztenciális ellehetetlenülést is maguk után vonják.

Az áru és a szolgáltatás szabad áramlásával az egészségre ártalmas, de – a diszkriminatív támogatás miatt – olcsó idegen áru beáramoltatásával megfojtja a magyar termelőket és szolgáltatásokat.

A személyek szabad áramlása (letelepedés szabadság) az egyenlőtlen feltételek következtében gazdasági emigrációba kényszeríti az embereket, ezzel terelve a gyökértelenség felé a magyarságot.

Azt, hogy az EU négy liberális alapelv mennyire a multinacionális cégek monopóliumát erősíti, és azt, hogy az EU tulajdonképpen mennyire a kiszolgálója annak a háttérhatalomnak, amely a multinacionális cégekkel szoros kapcsolatban van, nem lehet jobban jellemezni, mint a EUM 106. cikk (2) bekezdésével: **„...a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződés szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását.”**

A négy liberális alapelvnek ez a hatása a következők szerint érvényesül a Lisszaboni Szerződésben:

1. A pénzügyi rendelkezés, a pénzkibocsátási jog, a pénzügyi szabályozási lehetőség és a pénzkibocsátási jog elvesztése (EUM 282., EUM 127., EUM 283., EUM 284. cikk)

A **pénzügyi rendelkezés elvesztése** meggátolja a tagországokat - és az EU egészét - abban, hogy az értékteremtés reális mérőjévé - és ez által a jogok és kötelezettségek összhangjának eszközévé - váljon a pénz, vagyis **a nemzeti vagyon személyhez és területhez kapcsolódó növekedésének felhasználását teszi lehetetlenné.**

Miután az Európai Központi Bank teljes hatáskört kap a tagállamok monetáris ügyeinek intézésére és „a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik”, a tagállamok elveszítik azt a lehetőségüket, hogy a költségvetésen keresztül kompenzálni tudják mindazokat a hátrányokat, amelyek részben szociális, részben társadalmi szinten csak a tagországot érintik. Jellemző, hogy a Lisszaboni Szerződés minden lakosságot érintő jog gyakorlásában „joga van” és „tisztelőben kell tartani” kitételeket használ. Ezek gyakorlati alkalmazásának feltételeitől fosztja meg a Lisszaboni Szerződés a tagországokat **úgy, hogy maga nem tekinti ezeket „közös érdek”-nek.**

A **pénzkibocsátási jog elvesztése** a tagállamokat attól a lehetőségtől fosztja meg, hogy a **nemzeti vagyon növekedésének mértékéhez igazítsa a jogok gyakorlásának feltételeit, vagyis** az előállított értékek határozzák meg az előállítás mértékében a lakosság igényeinek kielégítését.

A **pénzügyi szabályozási lehetőség elvételével az EU Reformszerződés** megfosztja a tagállamok országgyűlését attól, hogy költségvetését az ország sajátosságainak megfelelő súlypont-meghatározással állapítsa meg. **Ezzel a tagországok teljes társadalmi és gazdasági rendszere nem a tagország, hanem egy „egységes érdek”-nek megfelelően fejlődik.**

2. Nemzeti gazdasági rendszer önállóságának elvesztése (EUM 26., EUM 27. cikk)

Az EU belső piaca áruvá degradálja az embert, megszünteti a természetes öngazgatás feltételeit, kizárja a társadalmi csoportok jogok gyakorlásán és kötelezettségek teljesítésén alapuló természetes érdeksorrendiségét. Lehetővé teszi az értékjel (tőke) tranzitműködését a tagállamok bármelyikében, ezzel a tagállamok lakosságát állandó létbizonytalanságban tartva. **Ezzel a tagországok teljes kiszolgáltatottsága valósul meg.**

3. Vám, mint gazdaságsszabályozó eszköz elvesztése (EUM 23. cikk)

Ezzel az intézkedéssel a tagállamok elveszítik azt a lehetőségüket, hogy az ország által termelt termékek országon belüli fogyasztása - **az ezzel járó egészségügyi és gazdaságossági garanciákkal együtt** - meghatározóvá váljék. **Ugyanakkor ez az intézkedés megfosztja a tagországokat attól, hogy** termékfölöslegeik külföldi értékesítésével értékarányosan tudják kielégíteni a külföldi termékek felhasználását.

4. A nemzeti termékek védelmének elvesztése (EUM 34., EUM 35., EUM 63., EUM 64. EUM 120., EUM 121., EUM 101., EUM 106. és EUM 107. cikk)

A fenti rendelkezések a tagállamok gazdaságát teljesen kiszolgáltatottá teszik egy „közös érdek”-nek, amit egyszerűsíteni lehet a **„tőke kiszolgálására”** kifejezéssel. Még **azt a lehetőséget is elveszik a tagállamoktól, hogy** az ország érdekének olyan minimális érvényt szerezzen, hogy **saját termelését az EU-n belül versenyképessé tegye** belső támogatási rendszerrel. Ezen túl **az EU-n kívüli országokkal létesített gazdasági kapcsolatokban sincs**

a tagállamoknak önállósága, hiszen „harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgásra vonatkozó intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg”.

5. Az önálló - költségvetés alapjául szolgáló - adópolitika elvesztése (EUM 110., 111 és 112. cikk)

A tőke tranzitáramlását azzal lehetne egy minimális mértékben ellensúlyozni, ha a tagországban előállított termékekkel azonos külföldi termék árát - az erre kirótt adóval - irányítani lehetne. Az így elért költségvetési többletbevétel szolgálhatna a versenyképesség növelésére. Ezt az EU Reformszerződés több rendeletével is tiltja, ezzel hátrányos helyzetbe hozva azokat a tagállamokat, amelyek „megvédett támogatási rendszerrel” vagy versenyképes termelési feltételekkel nem rendelkeznek.

6. Az eltéréssel rendelkező államok gazdasági korlátozása (EUM 139., EUM 143. cikkek)

7. A fizetéképtelen államok gazdasági korlátozása (EUM 144. cikk)

A gazdasági jellegű védintézkedések arra szolgálnak, hogy egy tagország - gyakorlatilag bármilyen okból előálló - gazdasági válsághelyzete ne terjedjen át a többi tagországra. Ezzel komolyan megkérdőjeleződik a szolidaritás elvének betartása, továbbá ezek a rendelkezések módot adnak arra, hogy a csatlakozáskor hátrányos helyzetben lévő tagországok gazdaságilag ellehetetlenüljenek.

8. Szociális juttatások korlátozása (EUM 9., EUM 146., EUM 151. és EUM 153. cikkek)

A szociális biztonságnak ezek a látszat-biztosítékai az EUM 146. CIKK (2) bekezdése miatt válnak megvalósíthatatlanná. Ugyanis **a tagországok költségvetési hiányai lehetetlenné teszik a szociális biztonságot az önálló forrásból finanszírozni.**

9. Kereskedelempolitika befolyásolása (EUM 207. cikk)

Ebben a rendelkezésben ismét **az objektivitás** (sőt, mindkét fogalommal kapcsolatban a **definíció**) **hiánya** jelenti azt, amiért az esélyegyenlőtlenséget valósítja meg a kereskedelempolitikában alkalmazott védintézkedés. A belső piacra vonatkozó kereskedelempolitika önmagában is hátrányos, különösen a kiváltságokat nem élvező tagállamokra, ezzel az intézkedéssel viszont **az ellehetetlenítés eszköze, arra az esetre, ha más ürüggyel védintézkedést érvényesíteni nem lehet.**

Néhány gyakorlati megszorítás:

1. A termelés korlátozása a „kvóta rendszerrel”
2. A tagdíjból befolyt összeg visszaosztása pályázati rendszerben történik. A gyakorlat szerint a pályázati összeg mintegy 50 %-a kerül a pályázó tagállamokhoz az első néhány évben. Az elvileg pályázható összegnek tehát nagy jelentősége van. A magyar kormány ebben a vonatkozásban sem képviselte megfelelően a magyar érdekeket. Lengyelország a pályázható összeget úgy tudta kiharcolni, hogy a várható 50 % is több lesz, mint a tagdíj összege, vagyis – Magyarországgal ellentétben – Lengyelország nem lesz „nettó befizető”.
3. A mezőgazdasági támogatási rendszerben él egy negatív diszkrimináció az új tagországokkal szemben. Magyarországon – költségvetési támogatással együtt – a

jelenlegi tagállamokban alkalmazott támogatási összeg 55 %-át kaphatják a mezőgazdasági termelők. Ezzel a magyar mezőgazdasági termékek elveszítik versenyképességüket az EU-n belül.

Pozitív diszkrimináció érvényesül - a Lisszaboni Szerződés szerint legalább öt évig - Franciaország (EUM 349. cikk) és Németország [EUM 107. cikk¹⁵) és EUM 98. cikk] vonatkozásában. Ezek a rendelkezések mindennél jobban bizonyítják azt, hogy **a Lisszaboni Szerződésében a demokratikus alapelvek érvényesítése nem meghatározó szempont.** Ezek a rendeletek átvezetnek - az ugyancsak a szocializmusból ismert fogalom - az „egyenlőbbek” kiváltásaihoz, ami általánosan a „védzáradékokban” és a „védintézkedésekben” fogalmazódnak meg. Nem egy országról van szó, hanem egy **elvtelenségről**, amit úgy is lehet fogalmazni, hogy **az előbb belépők „szerzett jogainak” továbbélése a később belépők hátrányára.**

2. szakasz

A Szent Korona eszmén alapuló Gondoskodó Magyarország gazdaságpolitikája

A gazdaság célja a lakosság anyagi életfeltételeinek biztosítása a nemzeti vagyoni anyagi részének növelésével.

A Gondoskodó Magyarországnak az emberi társadalom szerves egységként történő működéséből következő, és a gazdaságra is vonatkozó általános alapelve:

minden tevékenység végzési módjának és eredményének olyannak kell lennie, hogy az az ember és környezete egészségét ne károsítsa.

Ebből adódóan:

Egyrészt csak olyan tevékenységet lehet folytatni, amely végzése vagy annak eredménye **nem károsítja a Világmindenség anyagi részét**, vagyis nem veszélyes sem az ember testére, sem az élő- és élettelen környezetre.

Másrészt a tevékenységek végzése és az annak eredményeként létrehozott termék **nem károsíthatja a Világmindenség anyagtalan részét**, vagyis **nem lehetnek a háttérhatalom diktatúrája** – és annak egyik eszköze, a fináncoligarchia – **lélek- és agymosó eszközei** az emberiség falanszterizálásával, és az ezt eredményező vallási, nemzetiségi, etnikai vagy egyéb társadalmi csoportok szembeállításával elérhető felszeleteléssel.

A Gondoskodó Magyarország megfogalmazása szerinti

a szerves egységként működő társadalom az emberekről gondoskodó államokon keresztül valósul meg,

a kötelezettségek és a jogok egységével, valamint, a lelki-, szellemi- és testi esélyegyenlőség megvalósításával.

Ennek megfelelően - a háttérhatalom diktatúrája által liberalizmusnak csúfolt filozófia terminológiája szerinti megfogalmazáshoz képest - más értelmet kap a szabadság fogalma. **A háttérhatalom diktatúrája a szabadságot** (a gyakorlat bizonyossága szerint) **a kirekesztettek - látszat-szabadságába burkolt - teljes elnyomásával a kiválasztottaknak biztosított korlátlan szabadságként** (szabadosságként) **értelmezi**. Ezzel szemben a Gondoskodó Magyarország szabadság-értelmezése azt jelenti, hogy **minden ember** küldetése (hivatása) szerinti feladatát úgy végzi, hogy szabad akaratával a Világmindenség fejlődését szolgálja, vagyis **szabadsága az isteni szabályok betartásán keresztül érvényesül**. (Ennek egyszerű megfogalmazása így szól: „Amit magadnak nem akarsz, azt ne tedd másnak sem!” és „Mindent megtehetsz, ami más személy vagy társadalmi csoport jogos érdekeit nem sérti.”)

A gazdaság tevékenység-összetételét alapvetően kell meghatározni annak, hogy az emberek lelki-, szellemi- és anyagi életfeltételei mit és milyen mértékben igényelnek.

Az életfeltételek biztosításának körét és minőségét egy-egy ország vonatkozásában az adott ország lehetőségei határozzák meg.

Amennyiben az alapvető emberi jogok minimális szintjének megfelelő életfeltételeket nem tudja egy ország kormánya biztosítani minden állampolgára számára, akkor annak az országnak alkalmatlan a kormánya a vezetésre.

Ugyanakkor, **a kormánynak rendelkeznie kell azokkal a feltételekkel**, amelyek ahhoz szükségesek, **hogy biztosítsák az életfeltételeket** az állampolgárok számára. Tehát **a kötelezettségek és a jogok egységének** az állam - mint objektív társadalmi csoport - vonatkozásában is meg kell lennie. Ennek következménye az, hogy

ha az állampolgárok alapvető emberi jogait biztosítja az állam, akkor van erkölcsi alapja arra, hogy meghatározza az egyes emberek kötelezettségeit és megkövetelje annak teljesítését,

ami a **jogkövető magatartásban** nyilvánul meg. Ehhez viszont **a megkövetelt magtartási szabályoknak összhangban kell lenniük** nemcsak a gazdasági, hanem a teljes (lelki-, szellemi- és anyagi) **keresztény (örök emberi) értékrenddel**.

Fel **kell mérni** tehát a belföldi és külföldi **igényt** egy-egy tevékenység eredményére (lelki-, szellemi- vagy anyagi termék, illetve szolgáltatás) **és ahhoz kell viszonyítani a hazai lehetőségeket**. A kapott adatokat a realitás kontrollja alá kell bocsátani, azért, hogy azok alapján olyan **termelési, szolgáltatási kontingenseket** lehessen megállapítani, amelyek **szolgálják, és nemcsak kiszolgálják a nemzet szükségleteit**. Gondolja át a következőket: jelenleg Magyarországon a lakosság 2/3-a a létminimumon, vagy az alatt él, aminek következtében olyan étkezési szokásokat volt kénytelen felvenni, aminek köze nincs az egészséges életmódhoz. Ha most egy felmérést készítünk a fogyasztói szokásokról, akkor azt kapjuk, hogy havi 5 millió csirke szárnyra és far-hátra van szükség, de csak 1 millió combra és mellre. Nyilván ez nem **tényleges, hanem kényszerű igény, tehát** - ha mód van rá - **korrigálni kell**. Ugyanígy az emberidegen termék- és szolgáltatási igényt vissza kell változtatni a természetes igényekre.

A korrigált igény szerinti kereslet és a tényleges, valamint a fejleszthető termelés és szolgáltatás összevetése alapján kell megállapítani a **termékelhelyezés hármass csoportját**: a saját termelésből kielégíthető igényeket, az exportálandó termékeket, végül az importtal kielégíthető igényeket.

A **Gondoskodó Magyarország alapelve** az energia felhasználásával kapcsolatban: **a lakossági hő- és villamos energia ellátást** – személyekre megállapított kontingensig – állampolgári jogon, tehát **térítésmentesen kell biztosítani**. A nem lakossági, illetve a kontingensen felüli lakossági felhasználású elektromos- és hőenergia ára tartalmazza az energiahálózat üzemeltetési költségét is.

A **kőolajszármazékból nyert energiára** két árat kell megállapítani: az alapvető életfeltételek biztosítására az egyiket, az egyéb tevékenységekre a másikat. **Az alapvető életfeltételeket biztosító tevékenységek** (egészségügy, élelmiszerek termelése és feldolgozása, közbiztonság, élet- és vagyonvédelem, nemzeti értékek védelme, szállítás)

részére megállapított ár nem tartalmaz infrastruktúra fenntartási költséget, míg az ezen kívüli eső tevékenységek felhasználására kialakított ár tartalmaz.

Ezt az alapelvet csak a Gondoskodó Magyarország hatalomra jutása után lehet megvalósítani, **az energiaszektor állami tulajdonba vonását követően**. Állami feladat a szükséges erőművek beruházási költségének biztosítása.

Tekintettel arra, hogy a jelenlegi energiaellátó rendszert meg kell újítani, mert az rossz hatékonyságú, továbbá **természetromboló- és veszélyeztető** (atom-, víz- és ásványi anyagátalakítás), a Gondoskodó Magyarország hatalomra jutását követő egy éven belül elkészíti az ország energiagazdálkodásának megvalósítási tervét és négy éven belül elvégzi az átalakítást, amelyhez új energiaszolgáltató rendszert vesz figyelembe (elsősorban alternatív energiaforrásokat). Az átalakítás fő szempontjai: **természetbarát, lehetőleg helyi**

energiatermelő berendezések új energiaforrások rendszerbe állításával (a Települési Önellátó Rendszer részeként).

A Gondoskodó Magyarország **kiemelten támogatja** azokat **a kutatásokat**, amelyek az energiarendszer átalakításának főbb szempontjait kielégítik.

A Gondoskodó Magyarországon a tevékenység-típusok (szakmák) szerinti társadalmi csoportok létszámarányosan az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt az irányításban.

3. szakasz

Az EU és a Gondoskodó Magyarország gazdaságpolitikájának összefoglalása

EU-tagország	Szent Korona Ország
Termelészközök tulajdon- és birtokviszonya:	
A tőke szabad áramlása miatt döntően idegen tulajdon („működő tőke”) és az idegen birtoklás a jellemző	Ami a magyar földön, föld alatt és föld felett van, az egyetemes magyarság tulajdona, amin birtoklási jogot is csak a Szent Korona tagja szerezhethet.
A magyar termék versenyképessége	
A megkülönböztető támogatási rendszer miatt kirekesztett a hazai piacról is.	Az önellátási rendszer következtében a magyar termék a hazai ellátás alapja.
A versenyképességet befolyásoló tényezők:	
<ul style="list-style-type: none">- A mezőgazdasági termelés korlátozása a „kvóta rendszerrel”- Termékek EU-s és állami „támogatása” töredéke az eredeti tagállamokban alkalmazottnak.- Kiegészítő állami támogatás tilalma.- Idegen termék behozatali korlátozásának tilalma.- Vámunió. (Védővám tilalma)- Egységes adórendszer.- Pályázati rendszer: az EU (közös) érdek és nem a magyar érdek határozza meg a támogatott területet (a lehetséges támogatás elérése így is csak 50-70 %)	A magyar termékek minden idegen termékkel szemben elsőbbséget élveznek. Az önellátás következtében értékazonos cserealap a magyar termék. (Ez a valódi „szabad piac”!)